

Για την πράξη του ειπώθηκαν και λέγονται, γράφηκαν και γράφονται πολλά, καθώς η προδοσία του αποτελεί πράξη δυσερμήνευτη και ακατανόητη για τους περισσότερους... Πολλές οι απόψεις, και συχνά ευφάνταστες οι ερμηνείες που δίδονται στην πράξη του...

Λίγοι, όμως, αντιμετωπίζουν τον Ιούδα στις ανθρώπινες διαστάσεις του και όχι σαν ένα ον σατανικό ή, αντίθετα, σαν ένα ενθουσιώδη πατριώτη, που πρόδωσε τον Ιησού γιατί δεν ανταποκρινόταν στις επαναστατικές προσδοκίες του ή, γράφτηκε και αυτό, σαν ένα βασικό Του συνεργό στην αντιρωμαϊκή συνομωσία!....

Τα όσα ο χρόνος, η άγνοια και η προκατάληψη έχουν επισωρεύσει στο πρόσωπό του, μας εμποδίζουν να δούμε τον Ιούδα ως ένα από μας, που, ξεχνώντας πόσο ευμετάβλητος είναι ο τρόπος σκέψης μας και πόσο ασταθής η πίστη μας, είμαστε βέβαιοι ότι «θα Τον ακολουθήσουμε στην Ιουδαία για να πεθάνουμε μαζί Του» (Ιωάν. 11,16), όπως έκανε και ο Ιούδας, συμμεριζόμενος την προτροπή του συμμαθητή του Θωμά, αλλά δεν σκεφτόμαστε πόσο εύκολα μπορούμε και να Τον προδώσουμε!

Γιατί ο Ιούδας ήταν σαν τους άλλους Ένδεκα εκλεκτούς! Εγκατέλειψε και αυτός οικογενειακές και επαγγελματικές υποχρεώσεις για το Μεσσία, υπέμεινε τις ταλαιπωρίες κατά τις πεζοπορίες των τριών χρόνων της δημόσιας δράσης του Χριστού, κήρυττε και αυτός μαζί με τους άλλους Αποστόλους στα χωριά και τις πόλεις, όπου ο Διδάσκαλος τους έστελνε για να προετοιμάσουν την έλευσή Του εκεί, και δεν αποκλείεται να επιβεβαίωνε τα λόγια του και με θαύματα!(Ματθ. 10,1-8)

Και όμως, Τον πρόδωσε! Όχι επειδή ήταν φιλάργυρος! Θα μπορούσε να ικανοποιεί τη φιλαργυρία του συνεχίζοντας να κλέβει το κοινό ταμείο... Ούτε από φόβο ή πίεση των ανωτέρων του ή λάθος εκτίμηση, ούτε γιατί ήτανε, αυτό που λέμε «η κακιά στιγμή». Τόκανε γιατί το πίστευε, γιατί έπαψε να πιστεύει στην θεία προέλευση και αποστολή του Ιησού. Γι' αυτό και δεν το μετάνοιωσε, απλά μεταμελήθηκε....

Από την άλλη, Πέτρος, η «πέτρα» αυτή της ομολογίας και της πίστεως, Τον αρνήθηκε μπροστά σε μια άσημη και αδύναμη υπηρέτρια!

Δεν μεταμελήθηκε, όμως, όπως ο Ιούδας, αλλά μετανόησεέκλαψεσυγχωρήθηκε Και ο Πέτρος, Απόστολος του Χριστού, για δεκαετίες μετά την Σταύρωση και την Ανάσταση εκήρυξε τον λόγο Του και ίδρυσε Εκκλησίες.

Γιατί, άλλο πραγματική μετάνοια κι άλλο απλή μεταμέλεια. Η πραγματική μετάνοια χαρακτηρίζεται από την προσπάθεια για διόρθωση του κακού, ενώ η απλή μεταμέλεια είναι αλλαγή σκέψης μόνο, χωρίς καμία προσπάθεια εσωτερικής αλλαγής. Ο Ιούδας αναγνώρισε το λάθος του, αλλά δεν έκανε κάτι για να το διορθώσει. Αν μετανόουσε πραγματικά, θα πήγαινε να βρει το Χριστό και με δάκρυα θα ζητούσε τη συγχώρηση, όπως έκανε ο Πέτρος. Δεν θα κυριευόταν από την απελπισία και την απόγνωση, που τόν οδήγησαν στην αυτοκτονία, καί μάλιστα

κατά τήν ώρα, πού ο ληστής μέ τό «μνήσθητί μου» γινόταν ο πρώτος πολίτης τού παραδείσου.

Μήπως, λοιπόν, θα πρέπει να μελετήσουμε το πραγματικό «ευαγγέλιο» του Ιούδα, που, με το αρνητικό του παράδειγμα, μας διδάσκει πρώτον να μην είμαστε αυτάρεσκα σίγουροι για τον εαυτό μας και την πίστη μας, δεύτερο να μην εξουθενώνουμε κανένα αμαρτωλό ή αρνητή και προδότη του Χριστού και της Εκκλησίας Του, οδηγώντας τον στην αγχόνη, και τρίτο να μη μας παρασύρει η απόγνωση και η απελπισία από την κυριαρχούσα αμαρτία;

Ο Ιερός Χρυσόστομος, τονίζει χαρακτηριστικά: «Εάν είσαι τελώνης, μπορείς νά γίνεις ευαγγελιστής, όπως ο Ματθαίος. Εάν είσαι βλάσφημος, μπορείς νά γίνεις απόστολος, όπως ο Παύλος. Εάν είσαι ληστής, μπορείς νά καταλάβεις τόν παράδεισο, όπως ο ληστής τού Γολγοθά. Εάν είσαι μάγος, μπορείς νά προσκυνήσεις τόν Κύριο, όπως έγινε μέ τόν Άγιο Κυπριανό. Δέν υπάρχει αμαρτία ή κακία, πού νά μή συγχωρείται μέ τήν ειλικρινή μετάνοια».

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄